ECLI:LV:ZRT:2022:0830.C73364322.7.S
Lieta Nr. C73364322
Lietvedības Nr. C-3643-22/35

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2022. gada 30. augustā

Zemgales rajona tiesa
tiesnese Inna Lipša,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un Ārvalsts komersantu /Nosaukums/ par nekustamā īpašuma atzīšanu par laulātā atsevišķu mantu, nekustamā īpašuma ½ domājamās daļas atsvabināšanu no piedziņas, dzēšot zemesgrāmatā nostiprināto aizlieguma atzīmi.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja /pers. A/ rajona tiesā cēla prasību pret atbildētāju /pers. B/ un Ārvalsts komersantu /Nosaukums/par nekustamā īpašuma atzīšanu par laulātā atsevišķu mantu, nekustamā īpašuma ½ domājamās daļas atsvabināšanu no piedziņas, dzēšot zemesgrāmatā nostiprināto aizlieguma atzīmi.

[2] Prasība cita starpā pamatota ar šādiem argumentiem

[2.1] 2021. gada 10. septembrī noslēgta prasītājas un atbildētāja /pers. B/ laulība.

[2.2] 2021. gada 12. novembrī prasītāja ar /pers. E/ noslēdza pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma /adrese A//adrese/, kadastra Nr. /numurs A/(turpmāk - īpašums), pirkumu par pirkuma cenu 2200 *euro*.

Īpašuma tiesības uz īpašumu nostiprinātas prasītājai.

[2.3] Ar 2022. gada 14. janvāra paziņojumu zvērinātu tiesu izpildītāja Gunita Gruziņa - Vanceviča paziņojusi prasītājai par piedziņas vēršanu uz prasītājai piederošā īpašuma ½ domājamo daļu izpildu lietā Nr. 01110/037/2020.

[2.4] Prasītāja uzskata, ka īpašums ir prasītājas atsevišķa manta un neietilpst laulāto kopīgajā mantā, tādēļ īpašuma ½ domājamā daļa atsvabināma no piedziņas.

[2.4.1] Prasītājas un atbildētāja /pers. B/ laulība reģistrēta 2021. gada 10. septembrī, bet īpašuma iegādes darījuma procesu prasītāja biju sākusi kārtot jau 2021. gada jūnijā, kad īpašuma pārdevējs /pers. E/ piedāvāja iegādāties īpašumu, bet darījuma noformēšanai bija nepieciešams atdalīt īpašumu no pārdevējam /pers. E/ piederošā zemes gabala lielākā platībā, kas aizņēma gandrīz sešus mēnešus.

Starp prasītāju un īpašuma pārdevēju jau 2021. gada jūnijā bija apspriestas visas darījuma būtiskās sastāvdaļas. Minētos faktus var apliecināt pats īpašuma pārdevējs /pers. E/ un viņu savstarpējā telefoniskā sarakste. Īpašuma pirkuma līgums procesuālu/formālu apstākļu dēļ parakstīts tikai 2021. gada 12. novembrī.

[2.4.2] Līdzekļi īpašuma iegādei ir tieši prasītājas atsevišķi naudas līdzekļi (ne laulātā /pers. B/ naudas līdzekļi vai kopīgie), kas bija iegūti (iekrāti) pirms laulības ar /pers. B/ - 2021. gada 19. martā prasītāja saņēma naudas līdzekļu ieskaitījumu no valsts 1000 *euro* apmērā (tādējādi ar īpašuma iegādi /pers. A/ vēlējās un papildus nodrošinājusi bērnu nākotni, palielinot savu kapitālu, kuru lietos un mantos viņas bērni); prasītāja strādā algotu darbu valsts sabiedrībā ar ierobežotu atbildību "Paula Stradiņa klīniskā universitātes slimnīca"; 2019. gada 27. maijā prasītāja (pirmslaulības uzvārds Ždanova) pārdeva /pers. G/ sev piederošo nekustamo īpašumu /nosaukums/, par pirkuma maksu 1000 *euro*; 2021. gada 25. maijā prasītāja saņēma no valsts budžeta pārmaksāto iedzīvotāju ienākuma nodokli 531,25 *euro*.

[2.5] Prasītāja uzskata, ka ņemot vērā apstākli, ka atbildētāja /pers. B/ parāds izveidojies pirms laulības noslēgšanas ar prasītāju, un prasītājai kā laulātajai nebija zināms fakts par laulātā saistībām, kā arī tas, ka īpašumu prasītāja iegādājās par saviem atsevišķiem pirms laulības iegūtiem naudas līdzekļiem, īpašuma ½ domājamā daļa atsvabināma no piedziņas.

[2.6] Nezināšanas un neuzmanības dēļ prasītāja un atbildētājs neierakstīja īpašumu zemesgrāmatā kā laulātās /pers. A/ atsevišķu mantu, turklāt abiem laulātajiem tas šķita pats par sevi pašsaprotams fakts iepriekš minēto apstākļu dēļ (bet pietrūka juridisku zināšanu, lai to nostiprinātu).

Turklāt arī atbildētājs /pers. B/ atzīst, ka īpašums ir laulātās /pers. A/ atsevišķa manta un tikai formālu un abu pušu nezināšanas dēļ šis fakts netika nostiprināts zemesgrāmatā. 2022. gada 21. februārī laulātie noslēdza laulības līgumu, kurā noteikta laulāto mantas šķirtība.

[2.7] Prasītāja lūdz:

- atsvabināt nekustamā īpašuma /adrese A//adrese/, ½ domājamo daļu no parāda piedziņas zvērinātas tiesu izpildītājas Gunitas Gruziņas - Vancevičas uzsāktajā izpildu lietā Nr. 01110/037/2020, un dzēst Zemgales rajona tiesas Kūku pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs B/ierakstīto aizlieguma atzīmi uz nekustamā īpašuma /adrese A//adrese/, kadastra Nr. /numurs C/, ½ domājamo daļu;
- atzīt nekustamo īpašumu /adrese A//adrese/, kadastra Nr. /numurs C/, par laulātās /pers. A/ atsevišķu mantu.

[2.8] Prasība pamatota ar Civillikuma 89. panta pirmo daļu, 91. panta otro daļu, 100. panta pirmo un otro daļu, Civilprocesa likuma 633. panta pirmo un otro daļu.

[3] Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 14. aprīļa lēmumu nolemts apmierināt pieteikumu par prasības nodrošināšanu, atliekot izpildu darbības zvērinātas tiesu izpildītājas Gunitas Gruziņas — Vancevičas izpildu lietā Nr.01110/037/2020.

[3.1] Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 19. maija lēmumu labota pārrakstīšanās kļūda Zemgales rajona tiesas 2022. gada 14. aprīļa lēmumā.

[4] 2022. gada 20. maijā saņemts atbildētāja /pers. B/ paskaidrojums.

[4.1] Atbildētājs norāda, ka prasītājas prasību atzīst, lūdz tiesu to apmierināt pilnībā, ņemt vērā to, ka prasītāja nekustamo īpašumu /adrese

A//adrese/, iegādājusies par saviem atsevišķiem naudas līdzekļiem.

[4.2] Neraugoties uz to, ka darījums un īpašuma tiesības uz īpašumu zemesgrāmatā prasītāja noformēja laulības laikā, viņa kā laulātā līdzdalības ne finansiālā, ne arī citā veidā netika izmantota. Naudas līdzekļi īpašuma iegādei prasītājai bija uzkrāti pirms laulības noslēgšanas, kā arī izlietoti līdzekļi, kas tika saņemti no valsts par pabalstu bērniem.

Darījumu prasītāja uzsāka pirms laulības ar mērķi vēlāk to nodot saviem, no iepriekšējām attiecībām dzimušajiem bērniem.

[4.3] Ne viņu kopdzīves uzsākšanas laikā, ne arī laulības laikā nav ieguvis ievērojamus naudas līdzekļus, kas ļautu viņam tos izmantot īpašuma iegādē. Strādā gadījumu darbus, viņam nav bijis un arī patreiz nav regulāru ienākumu.

[4.4] Apliecina, ka saistības, kuras pakļautas piespiedu izpildei, uzņēmies pirms iepazinies ar prasītāju, un iegūto aizdevumu nav izmantojis viņu ģimenes vajadzībām, tādēļ prasītājas iegādātais īpašums nav pakļaujams viņa saistību izpildei.

Stājoties laulībā un arī kopdzīvē esot, nav informējis prasītāju par saistībām, kuras bija uzņēmies. Domā, ka tas nevar ietekmēt īpašumu, kuru prasītāja iegādājās par saviem atsevišķiem līdzekļiem, taču nezināšanas dēļ, darījumu noformējot, netika iekļauts nosacījums, ka tā ir prasītājas atsevišķa manta.

Pilnībā piekrīt, ka īpašums ir prasītājas atsevišķa manta un pakļaut īpašuma ½ domājamo daļu viņa saistību izpildei būtu netaisnīgi attiecībā pret prasītāju.

Ievērojot minēto, lūdz pilnībā apmierināt prasītājas prasību.

[5] 2022. gada 31. maijā saņemts atbildētāja pilnvarotā pārstāvja Ārvalsts komersanta /Nosaukums/paskaidrojums.

[5.1] Prasītāja norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 91. pantu īpašums ir atzīstams par tās atsevišķu mantu, ievērojot to, ka īpašuma pirkuma maksas apmaksa ir veikta izmantojot prasītājas pirms laulības noslēgšanas iegūtos naudas līdzekļus.

Savu apgalvojumu pamatošanai prasības pieteikumam pielikumā pievienots:

1) 2021. gada 25. maija paziņojums par ienākošo maksājumu RI159282844 (par ienākošajiem naudas līdzekļiem 531,25 *euro*);

2) AS Citadele banka konta pārskats par 2021. gada 19. marta (par ienākošajiem maksājumiem 1000 *euro*);

3) Paziņojums par maksājuma uzdevuma Nr. 1718 debetēšanu (par izejošo maksājumu 2200 *euro*);

4) 2019. gada 27. maija pirkuma līgums reģistrācijas Nr. 2684.

[5.2] Piedzinējs vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka no prasītājas iesniegtā paziņojuma par maksājuma uzdevuma Nr. 1718 debetēšanu (par izejošo maksājumu 2200 *euro* apmērā) neizriet īpašuma iegādē izmantoto naudas līdzekļu avots.

Attiecīgi piedzinējs iepazīstoties ar prasības pieteikumam pielikumā pievienotajiem prasītājas iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem nerod apstiprinājumu faktam, ka naudas līdzekļi 2200 *euro* apmērā ir uzskatāmi par prasītājas atsevišķu mantu.

Iepriekš minētos iebildumus pamato apstāklis, ka naudas līdzekļi 531,25 *euro* apmērā ir kreditēti uz prasītājas norēķinu kontu 2021. gada 25. maijā, t.i. aptuveni sešus mēnešus pirms pirkuma maksas par īpašuma iegādi samaksas.

2021. gada 19. martā ienākošie naudas līdzekļi 1000 *euro* apmērā tika kreditēti uz AS Citadele banka norēķinu konta, savukārt pirkuma maksas par īpašuma iegādi samaksa veikta no AS "Swedbank" norēķinu konta.

Saskaņā ar 2019. gada 27. maija pirkuma līgumu reģistrācijas Nr. 2684, no nekustamā īpašuma, kas atrodas /nosaukums/, /adrese/, pārdošanas iegūto naudas līdzekļu transakcija nav atspoguļota, attiecīgi nav iespējams secināt, ka attiecīgie naudas līdzekļi ir izmantoti īpašuma iegādei.

[5.3] Analizējot lietas materiālos iesniegtos prasītājas rakstveida pierādījumus, piedzinējs nerod apstiprinājumu faktam, ka attiecīgie naudas līdzekļi, kas izmantoti īpašuma pirkuma maksas samaksai, ir prasītājas atsevišķa manta, proti, nav skaidri identificējama naudas līdzekļu sākotnējā izcelsme (avots), kas saskaņā ar Augstākās Tiesas 2020. gada 29. aprīļa lēmums lietā Nr.SKC-107/2020 ir apstāklis, kuram ir izšķiroša nozīme, lai noteiktu attiecīgās mantas statusu, proti, vai attiecīga manta ir uzskatāma par laulāto kopīgu mantu vai atsevišķu mantu.

Nenoskaidrojot īpašuma iegādē izmantotā finansējuma avotu, kas var būt gan atsevišķās mantas ienākumi, gan laulāto kopīgie līdzekļi, nav iespējams nonākt līdz secinājumam par attiecīgās mantas statusu.

[5.4] Piedzinējs vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka izpildu lieta pret atbildētāju ZTI lietvedībā atrodas kopš 2020. gada decembra, attiecīgi kopīgas mājsaimniecības uzturēšanai atbildētājam nemaz nav iespējas izmantot savu norēķinu kontu, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 557. pantu, tas ir apķīlāts.

Ievērojot iepriekš minēto, ka īpašuma iegādē izmantotie naudas līdzekļi, kas tika debetēti no prasītājas norēķinu konta, neizvērtējot attiecīgā finansējuma avotu, nevar tikt prezumēti kā prasītājas atsevišķa manta, ar kuru atvietots īpašums.

[5.5] Izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus nav rodams apstiprinājums prasītājas norādītajam argumentam, ka īpašums ir atzīstams par atsevišķu mantu.

Ievērojot to, ka attiecīgā prasība ir celta ar mērķi atsvabināt no piedziņas ½ domājamo daļu no īpašuma, attiecīgās lietas ietvaros nepārprotami jāsecina, ka attiecīgā īpašuma iegādē izmantotie naudas līdzekļi (izmantotā finansējuma avots) ir uzskatāmi par prasītājas atsevišķu mantu, kas būtu par pamatu īpašuma atzīšanai par prasītājas atsevišķu mantu.

[5.6] Uz īpašumu nostiprinātās piedziņas atzīme ir dzēšama pēc tam, kad ir izskatīts jautājums par aprakstītās mantas piederību un tiesībām zvērinātam tiesu izpildītajam uz to vērst piedziņu.

Saskaņā ar Civillikuma 100. pantu, mantas atsvabināšana no piedziņas ir iespējama tikai pie nosacījuma, ja par viena laulātā parādiem vērsta piedziņa uz otra laulātā atsevišķo mantu. Līdz brīdim, kad ar spēkā stājušos tiesas nolēmumu manta nav atzīta par viena laulātā atsevišķo mantu ir uzskatāms, ka piedziņas atzīme ir nostiprināta pamatoti ievērojot Civilprocesa likuma 570. panta pirmās daļas noteikumus.

[5.7] Saskaņā ar Spriedumu nospriests piedzīt no atbildētāja parādu kopā 5139,60 *euro*.

Piedzinējs efektīvai tiesas nolēmuma izpildei ir tiesīgs lūgt zvērinātam tiesu izpildītājam piemērot visus Civilprocesa likumā minētos piespiedu izpildes līdzekļus, savukārt zvērināts tiesu izpildītājs ievērojot normatīvo aktu prasības, kā arī judikatūras atziņas tiesību normu piemērošanā ir tiesīgs piemērot piedzinēja pieteikumā noteiktos piespiedu izpildes līdzekļus.

Uz īpašumu nostiprinātā piedziņas atzīme ir nostiprināta tiesiski, proti, saskaņā ar normatīvajiem aktiem un judikatūrā paustajām atziņām. Zvērināts tiesu izpildītājs bija tiesīgs nostiprināt attiecīgo piedziņas atzīmi un uzsākt nolēmuma piespiedu izpildi piemērojot piespiedu izpildes līdzekli – piedziņas vēršana uz parādnieka daļu laulāto kopmantā.

Sabiedrība norāda, ka tā nekustamo īpašumu zemesgrāmatu nodalījumos nav reģistrējusi piedziņas atzīmes. Līdz ar to Sabiedrība konkrētajā civillietā prasības daļā par Nekustamā īpašuma atzīšanu par prasītājas atsevišķu mantu nav un nevar būt kā atbildētājs, jo nav konstatējams, ka piedzinējs kādā veidā būtu aizskāris prasītāja tiesības, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 570. panta pirmo daļu, lūdzot zvērinātu tiesu izpildītāju izpildīt Spriedumu un vērst piedziņu uz atbildētājam piederošo ½ domājamo daļu no īpašuma.

[5.8] Piedziņas vēršana uz parādnieka daļu laulāto kopmantā, kā viens no piespiedu izpildes līdzekļiem ir noteikts Civilprocesa likumā, attiecīgi nav uzskatāms, ka darbības, kas saistās ar likumīgā spēkā stājušos tiesas nolēmuma izpildi būtu uzskatāmas par tādām, kuras ir aizskārušas prasītāja tiesības. Konkrētajā gadījumā nav secināms, ka piedziņas atzīmes nostiprināšanai nebija tiesiska pamata, jo aprakstītās mantas atsvabināšanu no piedziņas prasītājs lūdz tikai šobrīd iesniedzot prasības pieteikumu.

Piedzinējs neuzskata, ka prasītājas samaksātie tiesāšanās izdevumi būtu piedzenami no piedzinēja, jo nav konstatējamas piedzinēja darbības, kas aizskartu prasītājas ar likumu aizsargātās intereses. Uzskata, ka atbildētājam ir jācieš tiesas izdevumi, ja viņš devis iemeslu pamatotas prasības celšanai.

[5.9] Tā kā prasības pieteikums ietver vairākus prasījumus, tajā skaitā, prasījumu par īpašuma atzīšanu par prasītāja atsevišķu mantu, piedzinējs šajā prasības daļā nav uzskatāms par atbildētāju civilprocesuālā izpratnē. Prasījums par īpašuma atzīšanu par atsevišķo mantu ir vērsts pret atbildētāju, kā prasītāja laulāto, attiecīgi arī visi tiesāšanās izdevumi prasības apmierināšanas gadījumā ir piedzenami no atbildētāja.

Prasība pret Piedzinēju ir vērsta, jo atbilstoši Civilprocesa likuma 633. pantam prasība par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, piedziņas atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā vai cita prasība ceļama pret parādnieku un piedzinēju.

[5.10] Izpildu dokumenta piespiedu izpilde, piemērojot Civilprocesa likumā minētos piespiedu izpildes līdzekļus, piedzinēja ieskatā nav uzskatāma par darbību ar kuru piedzinējs būtu aizskāris prasītāja tiesības. Gan prasītājs, gan atbildētājs ir atbildīgi par esošo faktisko situāciju, proti, īpašuma iegādi laulības laikā nenodrošinot attiecīgās zemesgrāmatas nodalījumā atzīmi (piemetinājumu) par īpašuma atsevišķas mantas statusu.

[6] 2022. gada 20. jūlijā saņemta prasītājas /pers. A/ atsauksme.

[6.1] Prasītāja norāda, ka tikai pierādīšanas un pierādījumu izvērtēšanas rezultātā, iespējams izdarīt secinājumu, vai laulības laikā ierakstītais nekustamais īpašums uz viena laulātā vārda ir laulāto kopīga manta vai kāda laulātā atsevišķa manta.

Kreditora prezumpcija par laulāto kopīgās mantas esamību ir izlietojama, ja neviens no laulātajiem to neapstrīd. Konkrētajā gadījumā prasītāja ir apstrīdējusi kreditora pieņēmumu par īpašumu kā laulāto kopīgo mantu uz prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[6.2] Papildus norāda, ka jau pirms laulības noslēgšanas ar /pers. B/ bija plānojusi iegādāties īpašumu un tam nepieciešamie naudas līdzekļi bija prasītājas rīcībā pirms laulības noslēgšanas.

Darījumu īpašuma iegādei prasītāja vēlējās noslēgt jau 2021. gada jūnijā, kad parādījās sludinājums par iespējamu īpašuma iegādi, taču īpašuma pārdevējam /pers. E/ tiesisku šķēršļu dēļ nebija iespēja pārdot īpašumu tā šobrīd pastāvošajā sastāvā.

Uz 2021. gada jūniju, kad tika plānots un veiktas konkrētas darbības īpašuma iegādei, prasītājas rīcībā bija īpašuma iegādei nepieciešamie naudas līdzekļi, jo pretējā gadījumā, prasītāja nevarētu ne plānot īpašuma iegādi, ne arī vienoties ar pārdevēju par nekustamā īpašuma sadali.

[6.3] Atbildētāja iebildumi par to, ka naudas līdzekļi ir iegūti laiku pirms pirkuma līguma parakstīšanas, nav pamatoti. Īpašuma iegāde bija ilgu laiku plānota un tieši tādēļ, ka prasītājas rīcībā plāna īstenošanai bija finanšu resursi, jo pretējā gadījumā, nebūtu iespējama īpašuma iegāde. īpašuma iegādi prasītāja ilgstoši plānoja un meklēja īpašumu atbilstoši saviem finanšu resursiem. Turklāt laulības noslēgšana ar atbildētāju neradīja finanšu līdzekļus, kas varētu tikt izlietoti īpašuma iegādei.

[6.4] Atbildētājs prasītāju nebija informējis par savām nenokārtotajām saistībām ar kreditoriem. Turklāt parāds atbildētājam bija izveidojies pat pirms viņš iepazinās prasītāju, kur nu vēl laulībām.

[6.5] Atbildētājs algotu darbu nestrādā. 2022. gada 14. jūlija VSAA paziņojums Nr. 22/1933041 par prasītājas valsts sociālās apdrošināšanas informācijas sistēmā uzkrātajiem datiem periodā no 2019. līdz 2021. gadam, no kura redzams, ka minētajā periodā prasītāja ir guvusi ienākumus un tieši no 2021. gada marta līdz pat 2021. gada decembrim tie ir palielinājušies tādā mērā, ka prasītāja varēja iekrāt naudas līdzekļus īpašuma iegādei un iepriekš saņemtie naudas līdzekļi nebija jāizlieto ikdienas vajadzībām.

[7] 2022. gada 20. jūlijā saņemta atbildētāja /pers. B/ atsauksme.

[7.1] Atbildētājs norāda, ka nepiekrīt atbildētāja /Nosaukums/sniegtajiem paskaidrojumiem, ka nekustamais īpašums /adrese A//adrese/, kas reģistrēts zemesgrāmatā uz prasītājas vārda ir laulāto kopīga manta.

[7.2] Kā jau norādīja iepriekš, ilgstoši ir bez algota darba. Kopš 2020. gada septembra viņam nav pastāvīgu ienākumu, no kuriem viņš būtu varējis papildināt ģimenes budžetu. Turklāt kā redzams no VSAA 2022. gada 14. jūlija paziņojuma Nr. 22/1932959 viņa ienākumi gan par 2019. gadu, gan 2020. gadu ir bijuši mazāki par valstī noteikto minimālo algu, kopš 2020. gada septembra viņš nav guvis ienākumus. Atkārtoti apliecina, ka ne ar finanšu resursiem, ne arī ar kāda cita līdzdalību nav piedalījies īpašuma iegādē.

[7.3] Nekustamo īpašumu prasītāja nopirka par saviem pirms laulības iegūtiem finanšu līdzekļiem, kā arī darījumu kārtoja, ar pārdevēju komunicēja tikai prasītāja. Līdz ar to viņš nekādi nevar pretendēt uz īpašuma atzīšanu par laulāto kopīgu mantu. Nekustamais īpašums ir prasītājas atsevišķa manta.

[8] Ar Zemgales rajona tiesas 2022. gada 26. jūlija lēmumu, pamatojoties uz Covid - 19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, lietu nolemts izskatīt rakstveida procesā. Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā pusēm paziņots, izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesai, kā arī paziņots par tiesībām sniegt papildu paskaidrojumus vai citus procesuālos lūgumus, ja tādi ir.

Līdz lietas izskatīšanai dienai lietas dalībnieki citus lūgumus nav pieteikuši un papildus paskaidrojumus nav iesnieguši, izņemot iepriekš norādītos, noraidījums nav saņemts.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

[10] Lietā nodibināts, ka prasītājas un atbildētāja /pers. B/ laulība reģistrēta 2021. gada 10. septembrī.

Nav strīda par apstākli, ka laulāto starpā līdz 2022. gada 21. februārim, kad puses noslēdza laulību līgumu par visas mantas šķirtību, pastāvēja likumiskās mantiskās attiecības, savukārt pēc laulības līguma par visas mantas šķirtību noslēgšanas - laulāto līgumiskās mantiskās attiecības.

[11] No zvērinātas tiesu izpildītājas 2022. gada 14. janvāra paziņojuma izpildu lietā Nr. 01110/037/2020 redzams, ka /pers. A/ paziņots par piedziņas vēršanu uz nekustamā īpašuma ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A//adrese/,

[12] Prasītājas laulātais - atbildētājs /pers. B/, prasību atzinis par pamatotu, savukārt atbildētājs Ārvalsts komersants /Nosaukums/, prasību neatzina par pamatotu.

Tiesai vispirms jākonstatē, vai prāvnieku (galvenā kārtā prasītāja) uzdotie apstākļi, uz kuriem pamatoti pušu prasījumi, izrādījušies par patiesiem un kādas juridiskas sekas likums saista ar noskaidrotiem apstākļiem (*V.Bukovskis, Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga. Autora izdevums, 1933., 431. lp.*).

[12.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192. pantu tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Tiesa uzskata, ka, izskatāmajā lietā, nepārsniedzot prasījuma robežas, sākotnēji noskaidrojams, vai attiecīgā īpašuma iegādē izmantotie naudas līdzekļi (izmantotā finansējuma avots) ir uzskatāmi par prasītājas atsevišķu mantu. Secīgi tālāk noskaidrojot, vai nekustamais īpašums atzīstams par prasītājai atsevišķi piederošu mantu Civillikuma 91. panta izpratnē.

[13] No 2021. gada 12. novembra Pirkuma līguma izriet, ka /pers. A/ ar /pers. E/ noslēgusi pirkuma līgumu, ar kuru nopirkusi nekustamo īpašumu /adrese A//adrese/, kadastra Nr. /numurs C/, par pirkuma cenu 2200 *euro.*

Īpašuma tiesības uz īpašumu nostiprinātas uz /pers. A/ vārda. No ieraksta Zemgales rajona tiesas Kūku pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs B/secināms, ka nekustamajam īpašumam nav veikts ieraksts par laulāto mantas kopību vai šķirtību.

[13.1] Lietā nepastāv strīds, ka īpašumam /adrese//adrese/, kadastra Nr. /numurs C/, atvērtajā Kūku pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs D/, tā II. daļas 2. iedaļas 1.1. punktā, reģistrēta piedziņas atzīme 5139,60 *euro* apmērā; piedzinējs /Nosaukums/; atzīme vērsta uz /pers. B/ piederošo domājamo daļu laulāto kopmantā. Pamats: 2022. gada 14. janvāra zvērinātas tiesu izpildītājas nostiprinājuma lūgums; 2020. gada 6. novembra Zemgales rajona tiesas izpildu raksts lietā Nr. C73364320. Minētais lēmums pieņemts 2022. gada 17. janvārī.

Ņemot vērā, ka zemesgrāmatā nav izdarīts ieraksts par to, ka strīdus nekustamais īpašums ir prasītājas atsevišķa manta, savukārt, nekustamais īpašums iegūts prasītājas laulības laikā ar atbildētāju /pers. B/, tiesa atzīst, ka tiesu izpildītājam bija pamats vērsties zemesgrāmatā ar lūgumu par piedziņas atzīmes izdarīšanu uz /pers. B/ piederošo ½ domājamām daļām laulāto kopmantā.

[14] Atbilstoši Civilprocesa likuma 633. panta pirmajai daļai personai, kura uzskata, ka tai ir kādas tiesības uz aprakstīto kustamo mantu vai nekustamo īpašumu, uz kuru tiek vērsta piedziņa, vai tā daļu, jāceļ prasība tiesā pēc vispārējās lietu piekritības. Minētā panta otrā daļa nosaka, ka prasība par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, piedziņas atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā vai cita prasība ceļama pret parādnieku un piedzinēju.

Atbilstoši Civillikuma 100. pantā noteiktajam viena laulātā manta neatbild par otra laulātā saistībām. Ja par viena laulātā parādiem vērsta piedziņa uz otra laulātā atsevišķo mantu, pēdējais var prasīt, lai šo mantu atsvabina no piedziņas.

[15] Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2008. gada 14. maija spriedumā lietā Nr. SKC-209, mantas iegūšanas fakts laulības kopdzīves laikā pats par sevi nedod pamatu uzskatīt šo mantu par kopīgu mantu, uz kuru attiecināmi Civillikuma 89. panta otrās daļas noteikumi, ka viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta.

[15.1] Kā norādīts judikatūrā laulāto likumiskajās mantiskajās attiecībās pastāv laulāto kopīgās mantas prezumpcija trešo personu interesēs, it sevišķi kreditoru interesēs, pamatojoties uz Civillikuma 91. panta otro daļu. Šāda prezumpcija noteikta, jo laulāto likumiskās mantiskās attiecības ir ierobežotas mantas kopības režīms, nevis līgumiskās mantas šķirtības (Civillikuma 117. pants) režīma paveids vai visas mantas kopības režīms (Civillikuma 124. pants).

[15.2] Atbilstoši Civillikuma 89. panta pirmās un otrās daļas, 91. panta pirmās un otrās daļas un 109. panta trešās daļas noteikumiem laulātajiem uz likuma pamata ir tikai divas savstarpēji nošķiramas mantas – laulātā atsevišķā manta un abu laulāto laulības laikā iegūta kopīgā manta.

[15.3] Zemesgrāmatu likums neparedz ieraksta (piemetinājuma) izdarīšanu par laulāto kopīgo mantu, jo ieraksti (piemetinājumi) par mantas kopību vai visas mantas šķirtību liecina par laulāto līgumiskām, nevis likumiskām mantiskām attiecībām. Līdz ar to, iztrūkstot ierakstam (piemetinājumam) par laulības laikā iegūto nekustamo īpašumu kā laulātā atsevišķo mantu vai *ipso jure* atsevišķas mantas statusu, piemēram, īpašuma tiesības zemesgrāmatā ierakstītas uz mantojuma vai dāvinājuma pamata (Civillikuma 91. panta pirmās daļas 3. punkts), ir prezumējams, ka laulāto ārējās attiecībās ar trešajām personām nekustamajam īpašumam ir laulāto kopīgas mantas tiesiskais statuss (sk. *Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2020. gada 29. aprīļa lēmums lietā Nr. SKC-107/2020*).

[16] Civillikuma 994. pants nosaka, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās. [..]

[16.1] Judikatūrā atzīts, ka Civillikuma 994. panta pirmā daļa nav piemērojama atrauti no Civillikuma noteikumiem par laulāto likumiskajām mantiskajām attiecībām (89.-110. pants), kas paredz atkāpi no vispārīgajiem noteikumiem par īpašuma tiesībām (*Senāta Civillietu departamenta 2020. gada 29. aprīļa lēmums lietā Nr. SKC-107/2020*).

Ar minēto lēmumu, Senāts atkāpies no 2017. gada 5. jūlija spriedumā lietā Nr. SKC-245/2017 paustās atziņas, ja zemesgrāmatā nav neviens no Zemesgrāmatu likuma 16. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem piemetinājumiem, tad pieņemams, ka ierakstītajam laulātajam īpašums pieder vienam pašam. Vienlaikus ņemams vērā, ka laulāto savstarpējās mantiskajās attiecībās atsevišķas mantas ieraksta (piemetinājuma) neesībai kā tādai nav nozīmes, jo, pirmkārt, starp laulātajiem par mantas izcelsmi nav informācijas asimetrijas, otrkārt, kopīgā manta tāpat kā laulātā atsevišķā manta katram no viņiem ir jāpierāda (Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa).

[17] Saskaņā ar Civillikuma 89. panta pirmo daļu katrs laulātais patur mantu, kas piederējusi viņam pirms laulības, tāpat arī to mantu, ko viņš iegūst laulības laikā kā atsevišķu mantu. Šā likuma 91. pantā noteikti katra laulātā atsevišķas mantas kritēriji. Tas, ka zināma manta ir atsevišķa, jāpierāda tam laulātajam, kas to apgalvo un ieraksts par to veicams zemesgrāmatā.

[18] Tā kā Civillikuma 89. panta otrajā daļā ir uzsvērta abu laulāto iegūstošas darbības nepieciešamība un strīds par laulāto kopmantas sastāva noteikšanu rodas attiecībā uz mantu, ko ieguvis viens no laulātajiem (kurš arī turpina būt formāli leģitimēts kā tiesīgā persona), primāra nozīme jāpiešķir Civillikuma 89. panta otrajā daļā regulētajam pierādīšanas pienākumam. Tāpēc strīda gadījumā, nevis tam laulātajam, kura tiesisko statusu nereti pastiprina kāda no tā saucamajām "piederības prezumpcijām", ir jāpierāda, ka strīdus manta ietilpst viņa atsevišķā mantā, bet gan otram laulātajam, kurš prasa atzīt viņa daļu laulāto kopīgajā mantā, saskaņā ar Civillikuma 89. panta otro daļu un Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu, ir jāpierāda sava līdzdalība attiecīgās strīdus mantas iegūšanā (*E. Kalniņš "Privāttiesību teorija un prakse", Tiesu namu aģentūra, 2005., 110. lp.*).

[19] Prasītāja cēlusi prasību, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 633. pantu, uzskatot, ka ir aizskartas viņas tiesības uz atbildētājam /pers. B/ piederošo daļu laulāto kopmantā.

Kā jau tiesa norādīja iepriekš, Zvērināta tiesu izpildītāja piedziņas pamatā ir 2020. gada 6. novembra Zemgales rajona tiesas izpildu raksts lietā Nr. C73364320 par parāda piedziņu no atbildētāja /pers. B/.

[19.1] No ieraksta Zemgales rajona tiesas Kūku pagasta zemesgrāmatas nodalījumā redzams, ka īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese//adrese/, kadastra Nr. /numurs C/, prasītājai nostiprinātas, pamatojoties uz 2021. gada 12. novembra pirkuma līgumu.

Prasītāja veikusi pārdevējam pirkuma maksas samaksu 2021. gada 12. novembrī 2200 *euro* apmērā, ko apliecina bankas norēķinu konta izdruka, vienlaikus laikā no 2019. gada 27. maija līdz 2021. gada 27. maijam, saņemot naudas iemaksas savos norēķinu kontos vismaz 2531,25 *euro* apmērā. Tātad laikā vēl pirms laulības noslēgšanas ar atbildētāju /pers. B/

[19.2] Tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi un to apstiprina lietā esošie pierādījumi, ka viņas rīcībā bija naudas līdzekļi nekustamā īpašuma pirkuma maksas samaksai - 2021. gada 19. martā no valsts budžeta prasītājas kontā ieskaitīts vienreizējais atbalsts par bērniem 1000 *euro* apmērā, savukārt 2021. gada 25. maijā prasītājas kontā ieskaitīts pārmaksātais iedzīvotāju ienākuma nodoklis 531,25 *euro.*

[19.3] Tāpat lietā netiek apstrīdēts, ka 2019. gada 27. maijā prasītāja (pirmslaulības uzvārds /pers.A/) pārdeva /pers. G/ sev piederošo nekustamo īpašumu D/s Veselība Nr. 96, par pirkuma maksu 1000 *euro*. Minētais līgums sagatavots notariālā akta veidā.

Turklāt kā izriet no līguma 3.1. punkta pilnu pirkuma maksu pircējs ir samaksājis pārdevējam pirms pirkuma līguma noslēgšanas pārskaitot uz kontu Nr. LV46UNLA0050003516952, tas ir, uz prasītājas kontu. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka prasītāja norādītos naudas līdzekļus nav saņēmusi.

Līdz ar to atbilstoši Civillikuma 91. pantam, pirms laulības noslēgšanas saņemtie naudas līdzekļi 2531,25 *euro* ir uzskatāmi par prasītājas atsevišķo mantu.

[19.4] 2022. gada 14. jūlija Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras paziņojums Nr. 22/1932959 par valsts sociālās apdrošināšanas informācijas sistēma uzkrātiem datiem par laika periodu no 2019. gada janvāra līdz 2022. gada jūlijam apstiprina, ka /pers. B/ ienākumi 2019. gadā bija 286,50 *euro*, 2020. gadā – 1491,12 *euro*, savukārt no kopš 2020. gada septembra /pers. B/ ienākumus nav guvis.

No 2022. gada 14. jūlija Valsts Sociālās apdrošināšanas aģentūras paziņojuma Nr. 22/1933041 izriet, ka /pers. A/ ienākumi no 2019. gada janvāra līdz 2021. gada decembrim kopā sastāda 28 413,74 *euro* – 2019. gadā 6141,09 *euro,* 2020. gadā 8208,96 *euro,* 2021. gadā 14 063,69

euro.

No VSAA uzziņām redzams, ka nekustamā īpašuma /adrese//adrese/, iegādes laikā 2021. gadā, gan arī 2020 gadā, tas ir pirms laulības noslēgšanas ar atbildētāju, prasītājas ienākumi vairākkārt pārsniedza atbildētāja ienākumus, turklāt prasītājas ienākumi gadu no gada pieauga.

Ievērojot minēto, tiesa nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto, ka viņai bija iespējams iekrāt naudas līdzekļus nekustamā īpašuma /adrese//adrese/ iegādei un iepriekš, pirms laulības saņemtie naudas līdzekļi, nebija jāizlieto ikdienas vajadzībām jau esot laulībā.

[19.5] Tiesa atzīst, ka ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem pierādīts, ka prasītāja ieguvusi nekustamo īpašumu /adrese A//adrese/, par saviem - atsevišķiem, naudas līdzekļiem bez otra laulātā palīdzības un līdzekļiem, jo prasītājai bija pietiekoši naudas līdzekļi, gan atsavinot nekustamo īpašumu D/s Veselība Nr. 96 un gan saņemot naudas līdzekļus no valsts pabalsta un nodokļa atmaksas viedā, kā arī gūstot ienākumus, kas vairākkārt pārsniedz atbildētāja ienākumus, gan nekustamā īpašuma iegādes laikā, gan arī pirms laulības noslēgšanas.

Atbildētājas /pers. B/ ienākumi ne 2020., ne arī 2021. gadā nav atzīstami par tādiem, kas kaut nedaudz būtu veicinājuši nekustamā īpašuma iegādi, kā arī, tādi nav konstatējami no citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Lietā nav pierādījumu, ka atbildētājs /pers. B/ ar saviem līdzekļiem vai savas darbības palīdzību būtu piedalījies minētā nekustamā īpašuma iegādē.

Tādējādi piedzinēja sprieduma [5.2] un [5.4] norādītajiem iebildumam nav izšķirošas nozīmes lietas iznākumā.

[19.6] Tā kā tiesa ir konstatējusi un atzinusi, ka nekustamā īpašuma /adrese A//adrese/ iegādē izmantotie naudas līdzekļi (izmantotā finansējuma avots) ir uzskatāmi par prasītājas atsevišķu mantu, tiesai secīgi ir pamats atzīt, ka nekustamais īpašums atzīstams par prasītājai atsevišķi piederošu mantu Civillikuma 91. panta izpratnē.

[20] Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Šā likuma 96. panta piektā daļa paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[20.1] Ievērojot konstatētos apstākļus, tiesa atzīst, ka prasītājas prasība par laulātā atsevišķu mantu ir apmierināma, atzīstot nekustamo īpašumu /adrese//adrese/ par prasītājai atsevišķi piederošu mantu (īpašumu).

Pamatojoties uz Civillikuma 100. panta pirmo un otro daļu, tiesa atzīst, ka nekustamais īpašums /adrese A//adrese/, kā prasītājas atsevišķā manta neatbild par /pers. B/ parādu, tāpēc ir pamats dzēst Zemgales rajona tiesas Kūku pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /numurs/II daļas 2. iedaļas 1.1. punktā reģistrēto piedziņas atzīmi 5139,60 *euro* apmērā par piedziņas vēršanu uz /pers. B/ piederošo domājamo daļu laulāto kopmantā.

[21] Izvērtējusi pārējos lietā esošos argumentus, tiesa uzskata, ka nav nepieciešams spriedumā detalizēti analizēt katru no tiem, jo tiesas ieskatā tie nav nozīmīgi un nevar ietekmēt ne spriedumu šajā lietā, ne arī tiesas izdarītos secinājumus.

[22] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41. panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītāja nav lūgusi piedzīt no atbildētājiem tiesas izdevumus.

[22.1] Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas pirmajā teikumā ietvertā tiesību norma nav piemērojama gadījumos, kad persona, kura ir atbildētājas procesuālajā statusā, nav aizskārusi prasītāja tiesības vai ar likumu aizsargātās intereses un nav devusi iemeslu prasītājam prasības celšanai (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2018. gada 29. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-48/2018*).

[22.2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktam un Ministru kabineta 2022. gada 11. janvāra noteikumu Nr. 20 "Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 5., 14. punktam, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (ar tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 10 *euro*, ar lietas vešanu saistītie izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu – dokumentu atvasinājumu izgatavošanu 2,94 *euro* (samaksu veicis atbildētāja /Nosaukums/ pilnvarotā pārstāvja pārstāvis) un dokumentu tulkošanu 51,40 *euro*) šajā lietā kopā ir 64,34 *euro,* kas pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42. pantu 61,40 *euro* apmērā piedzenami no atbildētāja /pers. B/ valsts ienākumos.

Ievērojot to, ka atbildētājs /Nosaukums/kā piedzinējs lietā Nr. C73364320 pret atbildētāju /pers. B/ nav radījis prasītājai tiesību aizskārumu un tāds nav konstatējams arī prasītājai tieši vēršoties pret atbildētāju /Nosaukums/, tiesa uzskata, ka konkrētās lietas ietvaros, ievērojot taisnīguma principu no atbildētāja /pers. B/ atbildētāja /Nosaukums/labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par dokumentu atvasinājumu izgatavošanu 2,94 *euro* (samaksu veicis atbildētāja /Nosaukums/pilnvarotā pārstāvja pārstāvis /pers. O/) apmērā.

[23] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – desmit dienas, no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties Civilprocesa likuma 8. un 97. panta, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Atzīt nekustamo īpašumu – /adrese//adrese/, kadastra Nr. /numurs C/, par /pers. A/, personas kods /personas kods/, atsevišķi piederošu mantu.

Dzēst Zemgales rajona tiesas Kūku pagasta zemesgrāmatu nodalījumā Nr. /numurs/II daļas 2. iedaļas 1.1. punkta piedziņas atzīmi par 5139,60 *euro* piedziņas vēršanu uz /pers. B/, personas kods /personas kods/, piederošo domājamo daļu laulāto kopmantā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 61,40 *euro*.

Noteikt, ka samaksa veicama saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499, kā arī norāda datus personas vai lietas identificēšanai: lietas numurs.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /Nosaukums/, reģistrācijas Nr. /numurs/, labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,94 *euro*.

Noteikt, ka samaksa veicama /pers. O/ kontā Nr. /numurs/AS "Citadele banka".

Noteikt atbildētājam /pers. B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Dokuments, kas apstiprina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā, iesniedzams Zemgales rajona tiesas kancelejā vai nosūtāms uz tiesas elektronisko pastu *zemgale@tiesas.lv*. Ja ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi noteiktajā termiņā labprātīgi netiek samaksāti un samaksu apliecinošs dokuments netiek iesniegts tiesā, to piedziņa tiks nodota zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas (datums, kad pieejams tiešsaistes sistēmā), iesniedzot sūdzību Zemgales rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā - 2022. gada 30. augustā. Ja tehnisku iemeslu dēļ spriedums sastādīšanas datumā nav pievienots tiešsaistes sistēmā, spriedums šajā datumā ir pieejams Zemgales rajona tiesā, Neretas ielā 39, Jēkabpilī.

Tiesnese Inna Lipša

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu